

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/194/2018
Identifikačné číslo spisu:	7011898942
Dátum vydania rozhodnutia:	25.04.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Emil Franciscy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:7011898942.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu P. D., bývajúceho v A., proti žalovanému DMF a.s., so sídlom v Michalovciach, Lastomírska č. 9, o zaplatenie 569,91 € s príslušenstvom a o vzájomnej žalobe žalovaného o zaplatenie 20,04 €, vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp.zn. 12 C 136/2001, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 29. mája 2014 sp.zn. 4 Co 212/2011, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 31. mája 2011 č.k. 12 C 136/2001-432: a/ uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 528,34 € s príslušenstvom (špecifikovaným vo výroku rozsudku), b/ v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol, c/ vzájomnú žalobu žalovaného zamietol.

2. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 29. mája 2014 sp.zn. 4 Co 212/2011 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny [§ 219 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“)].

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný 26. septembra 2014 dovolanie, v ktorom uviedol, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnych skutkových a právnych záveroch.

4. Žalobca sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

5. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), vychádzajúc z vyššie uvedeného, ako súd dovolací (§ 35 CSP) skúmal, či na základe dovolania žalovaného možno uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

7. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza, že osobitná právna úprava účinná v čase podania dovolania (§ 241 ods. 1 O.s.p.) vyžadovala, aby bol dovolateľ zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná; všeobecné ustanovenia o zastúpení tzv. všeobecným splnomocnencom sa na dovolacie konanie nevzťahovali. Ustanovenie § 241 ods. 1 O.s.p. zakotvovalo podmienku dovolacieho konania, ktorej nedostatok bol odstrániteľný, avšak len za súčinnosti dovolateľa; dovolací súd bol pritom povinný skúmať (preverovať), či táto podmienka je splnená.

8. Advokát je ten, kto je zapísaný do zoznamu advokátov, ktorý vedie komora [§ 2 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov].

9. Pri prvom predložení spisu na rozhodnutie o dovolaní najvyšší súd zistil, že žalovaného má - napriek poučeniu súdu - v dovolacom konaní zastupovať JUDr. C. S., ktorý ale nie advokát. Vzhľadom na to, že obsah spisu nedával jednoznačný podklad pre posúdenie, či JUDr. C. S. je alebo nie je zamestnanec (člen) žalovaného, ktorého tento účastník poveril, aby za neho konal v dovolacom konaní (§ 21 ods. 1 písm. b/ O.s.p.), najvyšší súd 22. júna 2016 vrátil spis súdu prvej inštancie s tým, že treba vykonať šetrenie za účelom zistenia, či je splnená osobitná podmienka dovolacieho konania vyplývajúca z ustanovenia § 241 ods. 1 O.s.p..

10. Súd prvej inštancie po vrátení spisu vyzval žalovaného, aby doložil splnenie osobitnej podmienky dovolacieho konania v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p. Žalovaný v reakcii na túto výzvu 18. júla 2016 oznámil, že s JUDr. C. S. uzavrel dohodu o vykonaní práce podľa § 226 ods. 1 Zákonníka práce, predmetom ktorej je práve zastupovanie žalovaného v dovolacom konaní.

11. Súd prvej inštancie následne žalovaného uznesením z 8. augusta 2018 vyzval, aby v lehote 15 dní založil do spisu: a/ doklad o tom, že JUDr. C. S. je zamestnanec žalovaného, b/ dohodu o vykonaní práce uzavretú s JUDr. C. S., c/ doklad o tom, že JUDr. C. S. je advokát. Zároveň žalovaného podrobne poučil o právnej úprave dovolacieho konania účinnej od 1. júla 2016, osobitne o tom, že v zmysle § 429 ods. 1 a 2 CSP (aj) právnická osoba, ktorá podala dovolanie, musí byť zastúpená advokátom, pokiaľ za ňu nekoná jej zamestnanec alebo člen s právnickým vzdelaním druhého stupňa.

12. Žalovaný v reakcii na uvedené uznesenie uviedol, že v zmysle § 89 ods. 1 CSP sa strana môže dať zastúpiť zástupcom, ktorého si zvolí, preto „nechápe, čo súd chce, aby k veci predložil, keďže literu zákona naplnil“.

13. Dovolací súd po opätovnom predložení spisu konštatuje, že žalovaný nepreukázal, že je zastúpený advokátom. V zmysle jeho procesných úkonov má za neho v dovolacom konaní konať ten, s kým uzavrel dohodu o vykonaní práce v zmysle § 226 Zákonníka práce.

14. Podľa predchádzajúcej právnej úpravy konanie za dovolateľa (právnickú osobu) tým, kto nie je jeho povereným zamestnancom (členom) v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p. neznamenal splnenie osobitnej podmienky dovolacieho konania vyplývajúcej z tohto ustanovenia. Najvyšší súd v konaní sp.zn. 3 Cdo 257/2007 uviedol, že túto osobitnú podmienku dovolacieho konania nespĺňa ten, kto pre zamestnávateľa vykonáva práce na základe pracovnoprávneho vzťahu založeného dohodou o vykonaní práce. Najvyšší súd v predmetnom konaní vychádzal z toho, že „takýto vzťah procesnému účelu konania zamestnanca za právnickú osobu nezodpovedá; navyše je zjavnou možnosťou pre obchádzanie požiadaviek v § 241 ods. 1 O.s.p.“. V uznesení sp.zn. 4 Cdo 201/2006 najvyšší súd uviedol, že ustanoveniu § 241 ods. 1 O.s.p. zodpovedá, ak za dovolateľa - právnickú osobu koná fyzická osoba, s ktorou má zamestnávateľ

„uzavretý pracovný pomer ako trvajúci právny vzťah (§ 1, § 42 Zákonníka práce)“; naopak, tomuto ustanoveniu nezodpovedá, ak fyzická osoba „vykonáva práce jednorazového charakteru určeného výsledkom práce“.

15. Konanie za právnickú osobu, ktorá podala dovolanie, tým, kto s ňou uzavrel dohodu o vykonaní práce podľa § 226 Zákonníka práce, ani v súčasnosti nezodpovedá požiadavke vyplývajúcej z § 429 ods. 2 písm. b/ CSP. Zamestnancom je totiž fyzická osoba, ktorá v pracovnoprávných vzťahoch vykonáva pre zamestnávateľa závislú prácu (viď bližšie § 11 ods. 1 Zákonníka práce), pričom pre závislú prácu je charakteristický výkon práce pozostávajúcej prevažne z opakovania určených činností (porovnaj § 1 ods. 2 Zákonníka práce). Dohoda o vykonaní práce (§ 226 Zákonníka práce) sa uzatvára na vykonanie konkrétnej pracovnej úlohy, takže tu chýba „trvajúci pokračujúci výkon práce“ (porovnaj 4 Cdo 201/2006 a III. ÚS 70/2007).

16. Treba dodať, že tak, ako sa na zastúpenie dovolateľa v konaní o dovolaní podľa predchádzajúcej právnej úpravy nevzťahovali všeobecné ustanovenia o zastúpení na súde prvej inštancie, nevzťahuje sa podľa súčasnej právnej úpravy na zastúpenie dovolateľa v dovolacom konaní ustanovenie § 89 ods. 1 CSP.

17. So zreteľom na vyššie uvedené nemožno na základe dovolania žalovaného uskutočniť meritórny dovolací prieskum. Najvyšší súd preto jeho dovolanie odmietol podľa § 447 písm. e/ CSP. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.